

Војска прави и шампионе

Створиле су се претпоставке
за успостављање пирамидалног
система војног спорта, на чијем
би врху били изузетни спортисти
и спортски радници, а у бази сви
сегменти од важности за
формирање врхунских резултата

Прво услови – онда резултати. Да би спорт у војсци (п)остао врхунски потребно је развити капацитете који ће омогућити њеним припадницима да лакше савладају пут од талената, који се физичком активношћу баве из потребе, до професионалаца, способних да са великих такмичења донесу медаље.

Ако је судити на основу праваца постављених у последње две године, онда у историјском подухвату Војска Србије има обилату помоћ државе. Сарадња са Министарством омладине и спорта, спортским савезима и организацијама је све успешнија, што омогућава спровођење постављених планова и наставак блиставог низа освојених одличја са регионалих, континенталних (ил)и планетарних надметања.

– После школства и здравства, дошло је време да се озбиљније посветимо физичкој обуци и спорту као круни физичке активности у Војсци. Да бисмо достигли светске стандарде неопходно је да створимо услове који ће поспешити развој спорта, појачати интензитет физичке обуке, изградимо полигоне и објекте на којима би се старешински кадар и војска озбиљно припремали за учешћа на домаћим

и међународним такмичењима – објашњава државни секретар Министарства одбране др Зоран Јефтић.

Према његовим речима, физичка обука требало би да буде базични предмет обуке, њен интегративни део, мора се спроводити плански, систематски, као трајни процес обучавања и увежбавања припадника Министарства одбране и Војске Србије. Спорт и спортска такмичења морају бити круна те активности, па је планирано да Војска Србије обучава спортисте на највишем нивоу.

– У Војној гимназији и Војној академији имамо око 1.000 ученика и кадета, што нам даје за право да размишљамо о прављењу шампиона у оквиру Војске. Ако младић или девојка улазе у Војну гимназију у петнаестој години, значи да их имамо на располагању за два олимпијска циклуса. План је да их оспособимо до те мере да неко постане олимпијски шампион или макар оствари норму за најзначајније такмичење – додаје државни секретар.

Организација стратегијског семинара Међународног савета војних спортова (CISM) у Београду, на коме су недавно размењена искуства на планетарном нивоу, послужила је као одлична прилика да и Србија представи план и програм развоја. И у њему је неизоставна улога сарадње на државном нивоу.

Према речима Зорана Јефтића, неки спортисти постижу успехе сами.

– Идеја јесте да њихов капацитет плански развијемо и усмеримо. Хоћемо да врхунске спортисте примимо

у спортски вод, а онима без посла понудимо радно место инструктора, како би на великим такмичењима, у униформи српске војске, радили на нашој промоцији – истиче он.

Како спорт ни у једном сегменту нема негативан аспект, његову улогу препознала је и држава.

– Професионализацијом Војске досадашња изузетна сарадња са Министарством омладине и спорта, Олимпијским комитетом и струковним савезима биће подигнута на виши ниво, што значи стварање оптималних услова у којима би се спортисти припремали – додаје државни секретар Јефтић.

Жеља Министарства одбране да у спортовима попут бијатлона, оријентиринга и борилачких вештина Војска има улогу националног носиоца, потврђује се и речима пуковника Зорана Шћекића, начелника Реферата за физичку обуку у Управи за обуку и доктрину Генералштаба.

– Војска Србије је препозната као значајан фактор развоја националног спорта, па је Стратегијом развоја спорта у Републици Србији од 2009. до 2013. године интеграција војног спорта у национални систем спорта дефинисана као стратешки циљ – предочио је пуковник Шћекић.

Нормативна регулатива

Уједињено о спорџским џакмичењима, које је ступило на снагу 1. јануара 2010. године и *Уједињено о физичкој обуци у војсци* (које ће ступити на снагу почетком наредне године), основни су нормативни прописи којима ће се системски уредити област физичке обуке и спорта у систему одбране.

– Новоизрађено *Уједињено о спорџским џакмичењима у Војсци*, усаглашено је са системским документима којима је регулисана област националног спорта у Републици Србији и одредбама правила и пропозиција Међународног савета за војни спорт – каже пуковник Шћекић. – То значи да на првенства у нашој организацији без проблема могу да се укључују екипе и појединци ван састава Војске Србије. Исто тако, не постоје сметње да се наши припадници, по завршетку последњег нивоа

ХАЛА НА ВОЈНОЈ АКАДЕМИЈИ

Повезаност војних и државних структура требало би да резултира грандиозним подухватом – на иницијативу Атлетског савеза Србије, а посредством Министарства омладине и спорта, покренут је пројекат изградње хале на простору Војне академије, која би требало да буде завршена до краја следеће године.

ЗАСТАВА СРБИЈЕ У БРАЗИЛУ

Србија је релативно млада чланица Међународног савета војних спортова (CISM), али је као једна од активнијих међу 137 држава препозната као кључни фактор у региону.

– У фебруару следеће године учествоваћемо на Светским зимским олимпијским играма у Сарајеву, док су Војне олимпијске игре у Бразилу централни догађај 2011. године. Сигурно ће у Рио де Жанеиру бити наша застава, размишљамо само коју врсту спортиста да упутимо у Латинску Америку – истиче др Зоран Јефтић.

АКАДЕМАЦ

Међу најуспешнијим војним спортским колективима у Србији јесте стрељачки клуб „Академац“. Основан је 1957, у његовим витринама је мноштво трофеја са првенстава бивше и садашње државе, а од 2004. као чланови CISM стрелци се такмиче и на међународним првенствима.

Током 2010, члан „Академца“ Димитрије Гргић поставио је нови државни рекорд у ваздушном пиштољу, а приоритет стрелца тог клуба за следећу годину је одлазак на Светске војне игре у Бразилу.

категорише у пословну формацију, где би се спортисти запошљавали, као што је случај у Словенији и Хрватској – јасан је Бошковић.

Осим изузетних спортиста, реч је и о професионалцима у специјалним јединицама наше војске, где се убрајају падобранци, рониоци, диверзанти... И све то у сарадњи са највишим институцијама, попут министарстава, спортских савеза, Војномедицинске академије...

– Створиле су се претпоставке за успостављање пирамидалног система војног спорта. На врху би били најбољи спортисти и спортски радници, а у бази остали укључени у рад система, где су наука, школство и остали сегменти од изузетне важности за формирање врхунских спортиста у Војсци Србије – закључак је пуковника Бранка Бошковића.

Циљ је зацртан, корачање ка њему се наставља... ■

Александар ЈОКСИЋ

Ништа лично...

Александар
ПЕТРОВИЋ

Надесно равнај с'

Постоји стотину добрих разлога зашто Војска Србије треба да буде професионална. Али, има барем један зашто обавезно служење војног рока не би требало укидати, него га, напротив, продужити на барем две године! Многе су умне главе објашњавале зашто је важно да професионализацију окончамо што пре. Но, овај један разлог против, дало нам је шест хиљада момака који су једног лепог недељног дана организовано полупали Београд.

Док је група грађана под заставом дугиних боја парадирала престоницом у име, наводно, ускраћених прва, европских вредности и сексуалних слобода, друга група је под националним обележјима каменицама покушала да убеди полицију да им омогући „дијалог“ са првом. Дакле, друга група је, по свему судећи, желела да „објасни“ полицији и овој првој групи како то што раде и у име чега парадире није у складу са моралом, Божјом промисли и српским националним идентитетом. Пошто се полиција са том иницијативом није сложила, шест хиљада „родољуба“ истресло је „аргументе“ на зграде, излоге, аутомобиле и опет – полицију.

Али, покушајмо да на тренутак не мислимо на све очигледне и скривене разлоге и мотиве ужасног насиља коју је добрано велика група српске омладине 10. октобра послала у свет. Обратимо пажњу на ту силну енергију у младићима који гурајући тролејбус низ Мекензијеву покушавају да пробију кордон и који са лакоћом коју носи само крајња мржња бацају камење тешко по два килограма! Да су ту огромну снагу и калорије те исте недеље употребили за какав користан рад, могли су изградити неколико километара пута или очистити какав резерват природе.

Можда би те ратоборне момке било паметно подвргнути старом добром војничком дрилу. Усијана се глава под шлемом, кажу, најбоље хлади. Савремене демократије, као америчка на пример, негују праксу да се изгредници или преступници уместо у затвор, шаљу у војску на преваспитавање. Са овим нашим вандал-тинејџерима то би још лакше ишло. Па, има ли организације која би више пријала њиховом „патриотском“ духу и енергији?!

Уместо да веома организовано нападају полицију и уништавају српску престоницу, требало би им организовано објаснити шта је дисциплина, шта је храброст, а шта патриотизам. Они су и десетог били у неком строју. И у њему су се равнали надесно. Само што први деснокрилни није био прави узор.

Ништа лично... ■